

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1092/2021
04.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Горана Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К број 638/20 од 19.03.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 162/21 од 31.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К број 638/20 од 19.03.2021. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 162/21 од 31.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К број 638/20 од 19.03.2021. године, окривљена АА, оглашена је кривом због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљена не плати новчану казну овом року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, обавезана је окривљена АА да на име трошкова кривичног поступка плати окривљеном ББ износ од 64.210,00 динара, а суду износ од 9.000,00 динара, као и да суду на име пашала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је ради остваривања имовинскоправног захтева окривљени ББ упућен на парницу.

Истом пресудом окривљени ББ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, јер није доказано да је извршио кривично дело за које је оптужен у смислу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП и одређено је да трошкови кривичног поступка које је окривљена АА имала по противтужби

падају на њен терет, а да се ради остваривања имовинскоправног захтева окривљена АА упућује на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 162/21 од 31.05.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К број 638/20 од 19.03.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Горан Стефановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда закона из члана 439. тач. 1), 2) и 3) и члана 441. ст. 1 и 4. ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 9) и 11) и став 2. тач. 2) и 3) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане преиначи у ослобађајуће и да окривљену ослободи од плаћања трошкова поступка и казне, јер дело за које је окривљена осуђена није кривично дело, а трошкови су погрешно утврђени, као и да у односу на окривљеног ББ преиначи у целости побијане пресуде и осуди га за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, које је учинио према окривљеној приватној тужиљи АА и након тога АА досуди трошкове првостепеног и другостепеног поступка, као и трошкове по ванредном правном леку за ангажовање браниоца у складу са АТ и трошковником, а да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован.

Из захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА произилази да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно, оптужба је прекорачена јер изрека пресуде ни у чему не одговара приватној кривичној тужби која је поднета против окривљене, да у диспозитиву приватне кривичне тужбе није наведено субјективно обележје кривичног дела – да је окривљена могла да схвати значај свога дела и могла да управља својим поступцима, па је самим тим учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из приватне кривичне тужбе приватног тужиоца ББ од 19.10.2020. године, као и изреке првостепене пресуде произилази да је окривљена АА у време, на месту и на начин ближе описан у изреци те пресуде лако телесно повредила ББ, при чему је могла да схвати значај свога дела и могла да управља својим поступцима... иако је била свесна свога дела, хтела његово извршење и била свесна да је њено дело забрањено.

По налажењу Врховног касационог суда, чињенични опис радњи окривљене дат у изреци пресуде одговара опису истих из приватне кривичне тужбе, те дакле, не постоји повреда идентитета оптужбе и пресуде.

Осим тога, из приватне кривичне тужбе и изреке првостепене пресуде којом је окривљена АА оглашена кривом јасно произлазе сви објективни и субјективни елементи кривичног дела за које је окривљена оглашена кривом, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у делу коме је поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и с тим у вези, повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда, оцењен као неоснован.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА указује, обзиром да у том делу захтев нема прописан садржај.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнутих повреда закона из члана 439. тач. 2) и 3) и члана 441. став 4. ЗКП, обзиром да су наведене повреде закона образложене на тај начин што бранилац окривљене у захтеву даје своју оцену доказа изведених током овог кривичног поступка, дакле указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнуте повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, као ни у оцену битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тач. 2) и 3), с`обзиром да исте не представљају разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**